

Shakespeare in Songs – Concert Kamerkoor Ton sur Ton 18 oktober 2026

Songs	Vertaling
1. When daffodils begin to pear - Shearing Uit: The winters tale When daffodils begin to peer - With heigh! The doxy over the dale - Why, then comes the sweet o' the year; For the red blood reigns in the winter's pale. The white sheet bleaching on the hedge - With heigh! The sweet birds, O how they sing! Doth set my pugging tooth on edge; For a quart of ale is a dish for a king. The lark, that tirra-lirra chants, With heigh! with heigh! The thrush and the jay, Are summer songs for me and my aunts, While we lie tumbling in the hay.	1. When daffodils begin to pear Wanneer de narcissen beginnen te gluren, met, hé! de ezelin over het dal, welnu, dan breekt de zoetheid van het jaar aan; want het rode bloed heerst in de winterse bleke lucht. Het witte laken dat op de heg verbleekt, met, hé! de zoete vogels, hoe ze zingen! doet mijn tanden knorren; want een kwart liter bier is een feestmaal voor een koning. De leeuwerik, die tirra-lirra zingt, met, hé! met, hé! de lijster en de gaai, zijn zomerliederen voor mij en mijn tantes, terwijl we in het hooi liggen te rollen.
2. Over hill, over dale – Vaughan Williams Uit: A Midsummer night's dream Over hill, over dale, Thorough bush, thorough briar, Over park, over pale, Thorough flood, thorough fire I do wander everywhere. Swifter than the moon's sphere; And I serve the fairy queen, To dew her orbs upon the green. The cowslips tall her pensioners be; In their gold coats spots you see; Those be rubies, fairy favours, In those freckles live their savours: I must go seek some dew-drops here, And hang a pearl in every cowslip's ear.	2. Over hill, over dale Over heuvel, over dal, Door struik, door doorn, Over park, over hek, Door overstroming, door vuur Ik dwaal overal rond. Sneller dan de bol van de maan; En ik dien de feeënkoningin, Om haar ogen te bevochtigen op het groen. De sleutelbloemen zijn haar pensionarissen (lijfwatch van de koning); In hun gouden mantels zie je vlekken; Dat zijn robijnen, elfenattenties, In die sproeten leven hun smaken: Ik moet hier wat dauwdruppels gaan zoeken, En een parel in het oor van elke sleutelbloem hangen.
3. Lovers and the spring – Johanson Uit: As you like it It was a lover and his lass, With a hey, and a ho, and a hey nonino, That o'er the green cornfield did pass, In springtime, the only pretty ring time,	3. Lovers and the spring Het was een geliefde en zijn meisje, met een hey, en een ho, en een hey nonino. Dat over het groene korenveld ging, in de lente, de enige mooie tijd,

When birds do sing, hey ding a ding, ding; Sweet lovers love the spring. Between the acres of the rye, With a hey, and a ho, and a hey nonino, Those pretty country folks would lie, In springtime, the only pretty ring time, When birds do sing, hey ding a ding, ding; Sweet lovers love the spring. This carol they began that hour, With a hey, and a ho, and a hey nonino, How that a life was but a flower In springtime, the only pretty ring time, When birds do sing, hey ding a ding, ding; Sweet lovers love the spring. And therefore take the present time, With a hey, and a ho, and a hey nonino, For love is crownèd with the prime In springtime, the only pretty ring time, When birds do sing, hey ding a ding, ding; Sweet lovers love the spring. 4. O mistress mine – Vaughan Williams Uit: Twelfth night O Mistress mine where are you roaming? O stay and hear, your true love's coming, That can sing both high and low. Trip no further pretty sweetening. Journeys end in lovers' meeting, Every wise man's son doth know. What is love, 'tis not hereafter, Present mirth, hath present laughter: What's to come, is still unsure. In delay there lies no plenty, Then come kiss me sweet and twenty: Youth's a stuff will not endure. 5. Who is Sylvia? - Shearing Uit: Two gentlemen of Verona Who is Silvia? what is she, That all our swains commend her? Holy, fair, and wise is she; The heaven such grace did lend her, That she might admirèd be.	wanneer de vogels zingen, hey ding a ding a ding: lieve geliefden houden van de lente. Tussen de roggevelden, met een hey, en een ho, en een hey nonino, lagen deze lieve plattelandsbewoners. In de lente, de enige mooie tijd, wanneer de vogels zingen, hey ding a ding a ding: lieve geliefden houden van elkaar in de lente. Dat lied begonnen ze op dat uur te zingen. Met een hey, en een ho, en een hey nonino, Hoe een leven slechts een bloem was In de lente, de enige mooie tijd Als vogels zingen, hey ding a ding, ding; Lieve geliefden houden van elkaar in de lente. En daarom, geniet van het heden, met een hey, en een ho, en een hey nonino, want de liefde wordt bekroond met de beste tijd in de lente, de enige mooie tijd, wanneer de vogels zingen, hey ding a ding a ding: lieve geliefden houden van de lente. 4. O mistress mine O mijn Meesteres, waar zwerft u rond? O blijf en luister, je ware liefde komt eraan, Die zowel hoge als lage tonen kan zingen. Reis niet verder, het is best wel zoet. Reizen eindigen met een ontmoeting tussen geliefden. Iedere zoon van een wijze man weet het. Wat liefde is, is niet iets voor het hiernamaals. Aanwezige vrolijkheid brengt hedendaags gelach met zich mee: Wat de toekomst brengt, is nog onzeker. Uitstel brengt geen overvloed. Kom dan en kus me, liefst twintig jaar oud: De jeugd is iets wat niet eeuwig duurt. 5. Who is Sylvia? Wie is Silvia? Wat is zij? Dat al onze minnaars haar prijzen? Heilig, mooi en wijs is zij; De hemel schonk haar die genade. Dat ze wellicht bewondering zou oogsten.
--	--

Is she kind as she is fair? For beauty lives with kindness. Love doth to her eyes repair, To help him of his blindness; And, being helped, inhabits there. Then to Silvia let us sing, That Silvia is excelling; She excels each mortal thing Upon the dull earth dwelling; To her let us garlands bring.	Is ze even vriendelijk als rechtvaardig? Schoonheid ontstaat immers met vriendelijkheid. Liefde herstelt haar ogen, Om hem te helpen bij zijn blindheid; En, geholpen wordende, verblijft het daar. Laten we dan voor Silvia zingen. Dat Silvia het uitstekend doet; Ze overtreft elk sterfelijk ding. Op de saaie aarde wonen; Laten we haar kransen brengen.
6. Shall I compare thee to a summer's day (Sonnet nr 18) - Lindberg Shall I compare thee to a summer's day? Thou art more lovely and more temperate. Rough winds do shake the darling buds of May, And summer's lease hath all too short a date. Sometime too hot the eye of heaven shines, And often is his gold complexion dimmed, And every fair from fair sometime declines, By chance or nature's changing course untrimmed; But thy eternal summer shall not fade Nor lose possession of that fair thou ow'st, Nor shall death brag thou wander'st in his shade When in eternal lines to time thou grow'st. So long as men can breathe or eyes can see, So long lives this, and this gives life to thee.	6. Shall I compare thee to a summer's day Zal ik jou vergelijken met een zomerdag? Je bent veel mooier, zachter, niet zo heet Ruwe winden schudden liefvallige knoppen in mei en voor je het weet is die zomer alweer voorbij. Soms schijnt het hemeloog te fel en dan weer wordt haar gouden glans versluiert. Al wat mooi is vervaagt zo met de tijd door ongeluk of door verval van de natuur. Maar jouw zomer gaat nimmermeer voorbij, noch zal jouw schoonheid ooit vergaan, noch zal de Dood snoeven dat jij in zijn schaduw dwaalt, want deze regels vereeuwigen jou. Zolang er mensen leven en dit kunnen aanschouwen, zal jij in dit gedicht verder leven.
7. Shall I compare thee to a summer's day (Sonnet nr 18) – De Lavoir	7. Zie nr 6
8. Beauty is but a vain and doubtful good – De Lavoir Poem XIII of The_Passionate_Pilgrim, toegeschreven aan William Shakespeare Beauty is but a vain and doubtful good; A shining gloss that vadeth suddenly; A flower that dies when first it 'gins to bud; A brittle glass that's broken presently: A doubtful good, a gloss, a glass, a flower, Lost, vaded, broken, dead within an hour. And as goods lost are seld or never found,	8. Beauty is but a vain and doubtful good Schoonheid is slechts een ijdel en twijfelachtig goed; een glans die plotseling verdwijnt; een bloem die sterft zodra ze begint te ontluiken; iets broos dat meteen breekt; een twijfelachtig goed, een glans, een glas, een bloem, verloren, verdwenen, gebroken, dood binnen een uur. En zoals verloren goederen zelden of nooit

As vaded gloss no rubbing will refresh, As flowers dead lie wither'd on the ground, As broken glass no cement can redress, So beauty blemish'd once 's forever lost, In spite of physic, painting, pain, and cost. 9. Tell me where is fancy bred - Harris Uit: The merchant of Venice. Tell me where is Fancy bred, Or in the heart or in the head? How begot, how nourished? Reply, reply. It is engendered in the eyes, With gazing fed; and fancy dies In the cradle where it lies. Let us all ring fancy's knell: I'll begin it, ding, dong, bell. Ding, dong, bell, do, do, do. 10. O mistress mine - Diemer 11. Take, o take those lips away - Diemer Uit: Measure for measure Take, o take those lips away, That so sweetly were forsworn; And those eyes, the break of day, Lights that do mislead the morn: But my kisses bring again; Seals of love, but seal'd in vain, sealed in vain. 12. Sigh no more ladies - Diemer Uit: Much ado about nothing Sigh no more, ladies, sigh no more. Men were deceivers ever, One foot in sea, and one on shore, To one thing constant never. Then sigh not so, but let them go, And be you blithe and bonny, Converting all your sounds of woe Into hey nonny, nonny. Sing no more ditties, sing no more	worden teruggevonden, zoals verdwenen glans niet te herstellen is door wrijven, zoals dode bloemen verdord op de grond liggen, zoals gebroken glas niet te repareren is met cement; zo is schoonheid, eenmaal aangetast, voor altijd verloren, ondanks geneeskunde, schilderen, pijn en kosten. 9. Tell me where is fancy bred Zeg me, waar wordt de verbeelding geboren, in het hart of in het hoofd? Hoe wordt ze verwekt, hoe wordt ze gevoed? Antwoord, antwoord. Ze wordt in de ogen geboren, gevoed door staren; en de verbeelding sterft in de wieg waar ze ligt. Laten we allemaal de doods klok van de verbeelding luiden: ik begin, ding, dong, bel. Ding, dong, bel, do, do, do. 10. Zie nr 4 11. Take, o take those lips away Neem, o neem die lippen weg, die zo lieflijk werden afgezworen, En die ogen: het aanbreken van de dag, Lichten die de ochtend misleiden; Maar mijn kussen brengen opnieuw, brengen opnieuw, Zegels van liefde, maar tevergeefs verzegeld, tevergeefs verzegeld. 12. Sigh no more ladies Zucht niet meer, dames, zucht niet meer. Mannen zijn altijd al bedriegers geweest. Met één voet in zee en één op het land. Eén ding blijft echter nooit constant. Zucht dan niet zo, maar laat ze gaan. En wees vrolijk en mooi, Al je klaagzangen omzetten in iets positiefs. Into hey nonny, nonny. Zing geen liedjes meer, zing niet meer.
---	--

Of dumps so dull and heavy.
The fraud of men was ever so
Since summer first was leafy.
Then sigh not so, but let them go,
And be you blithe and bonny,
Converting all your sounds of woe
Into hey, nonny, nonny.

13. O weary night - Komulainen

Uit: A midsummer night's dream

O weary night, O long and tedious night,
Abate thy hours! Shine, comforts, from the
east,
That I may back to Athens by daylight
From these that my poor company detest.
And sleep, that sometimes shuts up sorrow's
eye,
Steal me awhile from mine own company.

14. Dirge - Johanson

Uit: Cymbeline

Fear no more the heat of the sun.
Fear no more the heat o' the sun,
Nor the furious winter's rages;
Thou thy worldly task hast done,
Home art gone, and ta'en thy wages:
Golden lads and girls all must,
As chimney-sweepers, come to dust.

Fear no more the frown o' the great;
Thou art past the tyrant's stroke;
Care no more to clothe and eat;
To thee the reed is as the oak:
The scepter, learning, physic, must
All follow this, and come to dust.

Fear no more the lightning flash,
Nor the all-dreaded thunder stone;
Fear not slander, censure rash;
Thou hast finished joy and moan:
All lovers young, all lovers must
Consign to thee, and come to dust.

No exorciser harm thee!
Nor no witchcraft charm thee!
Ghost unlaid forbear thee!
Nothing ill come near thee!
Quiet consummation have;

Van zulke saaie en zware vuilnisbelten.
De bedrogpraktijken van mannen waren altijd
zo. Sinds de zomer was het eerst nog groen.
Zucht dan niet zo, maar laat ze gaan.
En wees vrolijk en mooi,
Al je klaagzangen omzetten in iets positiefs.
Into hey, nonny, nonny.

13. O weary night

O vermoeiende nacht, o lange en saaie nacht,
verkort je uren! Schijn, troost, vanuit het
oosten,
zodat ik bij daglicht naar Athene kan
terugkeren,
weg van dit gezelschap dat mijn armzalige
mensen verafschuwen.
En slaap, die soms de ogen van verdriet sluit,
ontneem me even mijn eigen gezelschap.

14. Dirge

Vrees de hitte van de zon niet langer,
noch de woedende winterstormen;
Je hebt je aardse taak volbracht.
Je huis is weg, en je loon is verdwenen:
Gouden jongens en meisjes moeten allemaal,
Als schoorsteenvegers, kom tot stof.

Vrees niet langer de frons van de groten;
Je bent buiten het bereik van de tiran;
Je hoeft je niet meer druk te maken over kleding
en eten; Voor jou is het riet als de eik:
De scepter, het leren, de natuurkunde, moet
Allen volgen dit voorbeeld en zullen tot stof
vergaan.

Vrees de bliksemflits niet langer,
En ook niet de gevreesde donderslag;
Vrees geen laster, geen overhaaste kritiek;
Gij hebt vreugde en geklaag beëindigd:
Alle jonge geliefden, alle geliefden moeten
Geef het aan u over en verga tot stof.

Geen exorcist kan je kwaad doen!
En geen enkele hekserij zal je betoveren!
Geest, ontwaak, laat je met rust!
Niets zal je naderen!
Stille voltooiing hebben;

And renowned be thy grave! 15. Come away, death – Vaughan Williams Uit: Twelfth night Come away, come away, death, And in sad cypress let me be laid. Fly away, fly away, breath; I am slain by a fair cruel maid. My shroud of white, stuck all with yew, O, prepare it! My part of death, no one so true Did share it. Not a flower, not a flower sweet, On my black coffin let there be strown. Not a friend, not a friend greet My poor corpse, where my bones shall be thrown. A thousand thousand sighs to save, Lay me, O, where Sad true lover never find my grave, To weep there! 16. The Willow Song – Vaughan Williams Engels volksliedje gebruikt in Othello The poor soul sat sighing by a sycamore tree, Sing all a green willow: Her hand on her bosom, her head on her knee, Sing willow, willow, willow: The fresh streams ran by her, and murmur'd her moans; Sing willow, willow, willow; Her salt tears fell from her, and soften'd the stones; Sing willow, willow, willow; Sing all a green willow must be my garland. 17. Ariel's Song - Wood Uit: The tempest Full fathom five thy father lies; Of his bones are coral made; Those are pearls that were his eyes: Nothing of him that doth fade, But doth suffer a sea-change Into something rich and strange.	En uw graf zij geroemd! 15. Come away, death <i>Vertaling: Rein de Vries</i> Kom maar, dood, kom maar, kom maar, dood, En laat me in rouwgewaad worden neergelegd; Vlieg weg, vlieg weg, adem; Ik ben gedood door een schone, wrede vrouw. Mijn witte gewaad, bezet met rozemarijn, O, maak het klaar! Al komt de dood, geen was zo trouw Als ik het was. Laat geen bloem, geen zoete bloem, Op mijn zwarte kist worden gestrooid; Geen vriend, geen vriend mijn arme gebeente Bezoeken waar het zal rusten: Om duizend zuchten te weren, Leg me daar, waar een bedroefde geliefde nooit mijn graf zal vinden, om er te wenen! 16. The Willow Song De arme ziel zat zuchtend bij een plataan, Zing, groene wilg: Haar hand op haar borst, haar hoofd op haar knie, Zing wilg, wilg, wilg: De frisse beekjes stroomden langs haar heen en murmelden haar geklaag; Zing wilg, wilg, wilg; Haar zoute tranen vielen uit haar wangen en verzachtten de stenen; Zing wilg, wilg, wilg; Zing, groene wilg, zij moet mijn krans zijn. 17. Ariel's Song Vijf vadem diep ligt je vader; Van zijn beenderen is koraal gemaakt; Dat waren parels, dat waren zijn ogen. Niets van hem dat vergaat, Maar ondergaat een ingrijpende verandering. In iets rijks en vreemds.
---	---

Sea-nymphs hourly ring his knell: Ding-dong. Hark! now I hear them. Ding-dong, bell. 18. To be, or not to be - Komulainen Uit: Hamlet To be, or not to be, that is the question: Whether 'tis nobler in the mind to suffer The slings and arrows of outrageous fortune, Or to take arms against a sea of troubles, And by opposing end them? 19. Blow, blow, thou winter wind – Quilter (muz.). Bew. voor koor: Jelle Hoksbergen Uit: As you like it Blow, blow, thou winter wind, Thou art not so unkind As man's ingratitude; Thy tooth is not so keen, Because thou art not seen, Although thy breath be rude. Heigh-ho! sing, heigh-ho! unto the green holly: Most friendship is feigning, most loving mere folly: Then, heigh-ho, the holly! This life is most jolly. Freeze, freeze, thou bitter sky, That dost not bite so nigh As benefits forgot: Though thou the waters warp, Thy sting is not so sharp As friend remembered not. Heigh-ho! sing, heigh-ho! unto the green holly.	Elk uur luiden zeenimfen zijn doodsklok: Ding-dong. Luister! Nu hoor ik ze. Ding-dong, bel. 18. To be, or not to be Te zijn of niet te zijn, dat is de kwestie: of het nobeler is om te lijden onder alles wat het wrede Lot je toeslingert of om de wapens op te nemen tegen een zee van zorgen en er al vechtend een einde aan te maken? 19. Blow, blow, thou winter wind Blaas, blaas, winterwind! Je bent niet zo onvriendelijk. als de ondankbaarheid van de mens; Je tand is niet zo scherp, Omdat je niet gezien wordt, Hoewel je adem ruw is. Hé-ho! zing, hé-ho! naar de groene hulst: De meeste vriendschap is geveinsd, de meeste liefde is pure dwaasheid: En dan, hé-ho, de hulst! Dit leven is heerlijk. Bevries, bevries, jij bittere hemel, Dat bijt niet zo dichtbij Omdat de voordelen vergeten zijn: Al vervorm jij de wateren, Je angel is niet zo scherp. als mijn vriend zich niet herinnerde. Hé-ho! zing, hé-ho! naar de groene hulst.
--	---